

Bilag 3.

Notat fra indenrigsministeriet angående virkningerne af den i § 6, stk. 2, i forslaget til lov om kommunal indkomstskat omhandlede ordning. (23. april 1966).

Ifølge den nævnte bestemmelse skal der i tilfælde, hvor en kommune vælger et lavere bundfradrag end det, der skal anvendes ved statsskattens beregning, svares kommuneskat af de indtægtsdele, der alene beskattes til kommunen, med en procentsats, der udgør summen af kommunens og statens udskrivningsprocenter.

Hverken forslaget til lov om kommunal indkomstskat eller finansministerens kildeskatteforslag indeholder bestemmelser om størrelsen af de bundfradrag, der skal anvendes ved skatternes beregning. Det vil derfor ikke ved endelige beregninger kunne vises, hvorledes den forhøjede kommunale beskatning af de indtægtsbeløb, der er lavere end statens bundfradrag, vil virke.

Derimod er det i følgende eksempel søgt anskueliggjort, hvorledes den forhøjede kommunale beskatningsprocent for indtægtsdele under statsskattens bundgrænse i forbindelse med en passende forhøjelse af det kommunale personfradrag vil gøre det muligt at undgå forhøjelse af kommuneskatten af de lavere indkomster.

Den i vedhæftede tabel viste beskatning i en udvalgt sognekommune er foretaget under forudsætning af, at kommunen for det pågældende skatteår råder over samme skattepligtige indkomster som i skatteåret 1965-66, og at kommunens udskrivningsbehov ligeledes er det samme som i nævnte skatteår. Det er endvidere forudsat, at kommunen under de nugældende beskatningsregler anvender et personfradrag ved kommuneskattens beregning på 4.000 kr. for forsørgere og 2.000 kr. for andre skatteydere. Kommunens beskatningsprocent er herefter beregnet til 16,2.

I tabellens kol. (2) er vist, hvilke kommuneskattebeløb der efter de gældende

regler vil blive pålignet skatteydere med forskellige skattepligtige indkomster.

Tabellens kol. (3), (4) og (5) viser til sammenligning beskatningen under en kildeskatteordning, hvor statens personfradrag eksempelvis er sat til 3.500 kr. (7.000 kr. for ægtepar, svarende til den nugældende bundgrænse for forsørgere) og statens udskrivningsprocent til 21 (svarende til den procentsats, der efter de gældende regler anvendes for proportionalstrækket for forsørgere). Ved den omhandlede ordning — sammenlægning af statens og kommunens udskrivningsprocenter også for indtægtsdele, der ligger mellem statens og kommunens personfradrag, og således, at provenuet heraf ubeskåret tilfalder kommunen — vil den i sagen udvalgte kommune uanset den forhøjede kommunale udskrivningsprocent for de omhandlede indtægtsdele kunne undgå at forøge skatteudskrivningen på de mindre indtægter gennem forhøjelse af personfradraget fra 2.000 kr. til 2.900 for enlige og fra 4.000 til 5.800 kr. for ægtepar.

For ægtepar vil der endog blive tale om lettelse af den kommunale indkomstskat for skattepligtige indkomster op til ca. 12.000 kr. og for enlige op til ca. 7.000 kr., medens indtægter over de nævnte grænser får ubetydelige skatteforhøjelser, jfr. nærmere tabellens kol. (6).

Det bemærkes, at der som følge af provenutabet ved skattelettelsen for de mindre indtægter i eksemplet har måttet foretages en ret ubetydelig forhøjelse af den kommunale udskrivningsprocent (fra 16,2 til 16,8).

Foranstående viser således, at det vil være muligt ved den fastsættelse af kommunale personfradrag, der til sin tid skal ske ved lov, at give disse fradrag en sådan